

Een theater van twee werelden

Festival Iberoamericano de Teatro

Vijfhonderd jaar geleden zette Columbus voet aan wal in Amerika en nam het Westerse, i.c. Spaanse theater, met zich mee. Sinds een aantal jaren steekt ook het Latijnsamerikaanse theater de plas over.

Een verhaal van twee werelden.

Op een van de meest zuidelijke punten van Europa, op een steenworp van Afrika, ligt Cadiz, een stad die zich lijkt los te maken van het continent en over de Atlantische Oceaan tuurt op zoek naar nieuwe horizons. Het is niet toevallig dat Cadiz sinds een zestal jaren het Festival Iberoamericano de Teatro herbergt, een festival waar het theater van de Oude en de Nieuwe Wereld elkaar ontmoeten.

De nauwe band met Latijns Amerika (Cadiz is de belangrijkste Spaanse verbindingshaven met Zuid-Amerika) en een lange theatertraditie waren de voornaamste motieven om in Cadiz een festival rond beide thema's te organiseren. De eerste editie van het festival vond plaats in 1986.

In de loop van de verschillende edities heeft het festival aangetoond dat er niet veel geld nodig is om iets te organiseren, dat er andere manieren zijn dan de gebruikelijke om theatermanifestaties samen te brengen, en last but not least dat een festival een vorm is van gemeenschap en culturele uitwisseling.

De Latijnsamerikaanse droom

Spreken over Latijnsamerikaans theater is spreken over een uiterst complexe en gedifferentieerde gemeenschap van een geheel een enorm continent, waar de culturele en etnische verschillen, de theatertradities, de manieren van berichtgeving etc. van land tot land erg uiteenlopen. Er is evenveel verschil tussen de onvermoeibare Columbianen, die uren aan één stuk door kunnen dansen, en de melancholische Argentijnen, als er bijvoorbeeld verschil is tussen de Belgen en de Spanjaarden.

De eerste indruk is dat het Latijnsamerikaans theater heel verschillend is van het Europese, in zijn formele aspecten, in zijn manier van werken, maar vooral omwille van de overgave waarmee de theatermakers met hun werk en met hun publiek begaan zijn. Latijnsamerikaans theater meemaken dwingt tot nadenken over onze eigen Westerse theaterpraktijk, zoals auteur, regisseur en professor scenische kunsten Sanchis Sinisterra opmerkt: "Ik geloof dat het theater in Europa zich meer en meer tot een luxevoorwerp omgevormd heeft, tot een verbruiksartikel dat ertoe bijdraagt vooral de openbare machten een zeker prestige te verlenen, maar dat zich steeds verder verwijderd van wat de noden van de mens zijn en dat - zonder de kwaliteit en in een aantal gevallen het belang ervan te ontkennen - eerder oppervlakkig is. In Latijns Amerika is er daarentegen volgens mij een enorme passie voor theater, ondanks het feit dat het tot stand moet komen in moeilijke omstandigheden, zonder middelen en zonder veel sociale impact. De mensen die naar het theater gaan en theater maken, beleven het als een authentieke gebeurtenis, als een vitale noodzakelijkheid, als iets dat te maken heeft met de diepere lagen van hun culturele identiteit."

La Cuadra (España)